

Název:

Zvláštní odpovědnost podniku v dominantním postavení

Autor:

Iva Čechráková

Katedra:

Katedra obchodního práva

Vedoucí práce:

JUDr. Daniel Patěk, Ph.D.

Abstrakt:

Tato diplomová práce se zabývá doktrínou zvláštní odpovědnosti podniku v dominantním postavení a s tím související problematikou. Zvláštní odpovědnost podniku představuje povinnost tohoto podniku zajistit, aby svým jednáním nenarušil fungující hospodářskou soutěž. Doktrína zvláštní odpovědnosti je vzájemně provázána se zákazem zneužití dominantního postavení a jeden institut nelze hodnotit bez druhého, neboť zvláštní odpovědnost podniku je řídicím principem uplatňování zákazu zneužití dominantního postavení. Z tohoto důvodu je nezbytné se v diplomové práci věnovat i samotnému zákazu zneužití dominantního postavení a vybraným zakázaným praktikám, v nichž se promítá zvláštní odpovědnost dominantního podniku. Tato odpovědnost předpokládá vyšší standard ostražitosti či opatrnosti, promítající se v jednání takového podniku, jelikož podnik v dominantním postavení na trhu nemůže činit veškerá jednání, která však jiné podniky, nedisponující takovou tržní silou, činit mohou. S problematikou zvláštní odpovědnosti podniku v dominantním postavení souvisí také otázka superdominantních podniků a rozsahu jejich zvláštní odpovědnosti.

V odborné literatuře se často setkáme s názory autorů, ovlivněných různými ekonomickými přístupy a z tohoto důvodu nazírají na dané koncepty jinak. Úvodní kapitoly diplomové práce se proto zabývají obecně hospodářskou soutěží, ekonomickými přístupy a dále také zacílením soutěžního práva.

Navazující kapitola je zaměřena na vymezení pojmů definujících dominantní postavení a jeho zneužití. Jednotlivé pojmy jsou převážně dovozovány judikaturou, jak evropských, tak i českých soudů. V této části jsou rozebrány pojmy podniku/soutěžitele, relevantní trh a pojem dominance jako takový.

Stěžejní část diplomové práce představuje kapitola čtvrtá, pojednávající o zvláštní odpovědnosti, analyzovaná na základě případu *Michelin I* a souvisejících případů, spolu s problematikou superdominance a různými přístupy k hodnocení soutěžních situací, tedy přístup formalistický a přístup založený na následcích, majících různé dopady na nahlížení na zvláštní odpovědnost. Součástí této kapitoly je i část pojednávající o zneužití dominantního postavení objasněná ve světle definice zneužití vyplývající z rozhodnutí ve věci *Hoffman-La Roche*. V této kapitole jsou analyzovány znaky zneužití a vybrané zneužívající praktiky podložené rozhodnutími evropských a českých soutěžních orgánů. Poslední subkapitola je věnována rozdílům a podobnostem mezi evropskou a americkou úpravou soutěžního práva, která je velmi odlišná, i když to neplatí zcela absolutně, jelikož jsou zde patrné tendence v přibližování obou systémů.

